

[Øllgaard]

Venstre forsøgte dengang at få et flertal til at forstå, at det var urimeligt at gennemføre disse særforanstaltninger, fordi vi mente, at udsigterne for 1980 og 1981 absolut ikke viste tendenser til, at erhvervet kunne tåle disse særbyrder, uden at det fik alvorlige konsekvenser for produktionen. Vi fik dengang støtte fra kristeligt folkeparti, der var imod særskatten og formueskatten. Selv om de stemte imod disse to love, var de dog med til at sikre decemberforligets gennemførelse. CD var også imod og stemte sammen med en vægtig del af det radikale parti. Vi, der stemte imod dengang, var altså ikke i stand til at forhindre vedtagelsen.

Når vi nævner disse ting ved dette lovforslags behandling, er det for at omtale baggrunden for, at man først politisk beslutter at pålægge landbrugssektoren særømkostninger, hvis resultat er, at der trækkes mere end 700 mill. kr. over i de offentlige kasser på et år, hvorefter vi i dag behandler et lovforslag, der overfører 150 mill. kr. til betaling af renter i 3 år, i alt 450 mill. kr.

Set ud fra et kortsigtet finansminister-synspunkt kan man eventuelt være tilfreds, for det, der gives ud i lovens løbetid, vil være kommet næsten dobbelt tilbage i kassen allerede i 1980. Vi kan derfor godt forstå, at finansministeren nødig ville tage det første lovudkast, der forelå, som døg balancerede, idet det samlede beløb over 5 år var 750 mill. kr. Derimod har vi svært ved at få det til at passe med støttepartiernes argumentation fra december, at de 5 år er fraveget.

Om selve lovforslaget skal jeg sige, at det vil være svært at gennemføre på meget kort tid, fordi området er ganske kompliceret. Det er svært at lave generelle regler, idet vi ikke helt kender problemets omfang. Har vi en statistik, der viser, hvordan behovet er, i form af rentestørrelserne? Hvor mange ejendomme er i klæmme? Hvor tilstrækkeligt eller utilstrækkeligt er dette forslag? Det er ganske kompliceret.

I princippet er vi enige i, at alle investeringer over en vis minimumsgrænse er berettigede til rentetilskud. Om denne grænse skal være 100.000 kr. eller 150.000 kr., må vi se på i udvalget. Der vil være nogle problemer, f. eks. i forbindelse med glidende generati-onsskifte, for en del af de omfattede brug, som vi også må se på, og der vil i det hele

taget være en række spørgsmål, vi må kigge på i udvalget.

Hvordan kan man tænke sig at effekten bliver, når det kun er bygningsinvesteringer, der skal tages hensyn til som forudsat i lovforslaget? Vi har forstået på regeringen, at den især er bekymret for den animalske produktion og mælkesektoren i særdeleshed. Så kan man spørge, om den tror, at der ligger et tilstrækkelig væsentligt incitament i at give rentetilskud til bygningsinvesteringer på 1½ mill. kr., hvis selve besætningsinvesteringen i et sådant tænkt tilfælde meget vel kan være på f. eks. 2 mill. kr. Vil dette forslag nedbringe rentebyrden så meget, at det vil være forsvareligt og tillokkende for den pågældende at fortsætte produktionen? Eller, for at tage et konkret eksempel, som vist de fleste kender, nemlig Kloppenborg-Skrumsager-eksemplet: vil denne lov gøre det tilstrækkelig attraktivt for ham at holde ved kørerne?

Venstre er positivt indstillet over for lovforslaget. Vi har selv fremsat et lignende forslag i beslutningsform i december. Men vi mener ikke, at det er tilstrækkeligt at tale om 3 år, og vi beklager, at regeringen har måttet give efter her ved forliget og nøjes med 3 år. Det burde snarere være 10 år. Vi vil i hvert fald stille et ændringsforslag af en eller anden karakter på dette punkt. Det burde kunne trænge ind hos alle, der beskæftiger sig med erhverv, at det ikke lader sig gøre at køre med så kortfristede foranstaltninger, især ikke i et erhverv, hvor omsætnings-hastigheden er så langsom, som tilfældet er i landbruget.

Jeg skal til slut beklage, at vi er havnet i en situation, hvor vi skal lave den ene lappeløsning efter den anden for vort vigtigste valutaskabende erhverv, og udtale frygt for, at dette kun er begyndelsen, og at der endnu ikke er vilje til politisk i folketinget at erkende, at tilskudsvejen kun mildner, men ikke helbreder.

Grove (KF):

I december måned oplyste landbrugsministeren her i tinget, at der var 1.000–2.000 landmænd, der var i økonomisk klæmme. Dem skulle der laves en særordning, en gældssaneringsordning for, og så var der egentlig ikke de store problemer længere. Alle andre landmænd havde gode indkom-